

מי שאמר פרק רביעי נזיר

מסורת הש"ס

(א) לעיל ח: [סוטה כג].
(ב) [לעיל כח: לקמן פא:
סוטה כג:]. ג) [נשלם
רש"ס].

הגהות רב"ח

(א) רש"י ד"ה אלה אלה
דברי אלה דמפר אלה כ"ל
וה"ל פס ד"ה יא אלה
י' שגרות מפרקת וכו'
למנו וכו' מקמי דהדורו
אלוהו בראים נמנרות וכו'
למנו דהדורו א"ל וכו'
(ב) ד"ה יא אלה אלה
דלא ידעין: (ג) ד"ה אלה
והסנין וכו' דליה ואלוהו
נשטא אלהינא אלהי נרי
וכי' ואהדורו אלהבה הוא
דמלין: (ד) ד"ה ואלה
וכי' אלהו אלהי אלה
וכי' בבור אלה וכו' אלא
יטל דהדורו זה וכו':
(ה) ד"ה יא אלה וכו'
קחש שהדורו אלו וכו'
זה מלי דהדורו וכו'

גליון הש"ס

תרם" ד"ה הנחמ" וכו'
 הסייד תחלה י"ג י"ל
 דעניינו הקודם כגנו
 דמכת חמיו ל"ה למישרן
 דלחל לזקומי ענדיו שגת
 שתיס עשרה ודעיו יכילו
 ימי יקודם תחלה החתול
 שגת י"ג דלחל חשש שניע
 נחלשג למחולל סמון לחש
 ולחל כ"ה דלרית י'
 לזקומי תחלה י"ג דעיו
 יוס א' קודם תחלה שגת
 י"ג דלחלסלל סמון לחל
 מיון דעיו מסיק ולי
 שבעתה יוס חסח:

הגהות מהר"ב

[illegible]

פי' הרמ"ש

הא ברשותה דאבדו [קאן]
לדין דלר' ימי קטן וגדול
עשרין נדרים קאמט ולהכי
פריך אמר הגע לענות
נדרים ברשות אבדו קא.
ומשני דאליבא דר' לאו
קטן וגדול לענין נדרים
קאמט אלא קטן וגדול
ממש בהבאת שערות.
והוינו אם בשביל אבא
בגון שלא הבאתי ב'
שערות אהיב בשביל אבא.
ואם לאו שבחתיני' ו'
ושערות אהא בשביל עצמי'
ומילתא ופשיטא הוה דלר'
הו' מי' הכי אלא ללמדא

שקיל וטרי לפי דברי רבי
משום דבעי לאקשוי עליה.
שיביא קרבנותיו בשביל נזיר
נזיר דמיית בניור אביו: אלא

אֵלֶּה. חֲלִיכָה דְרַבִּי (ב) כְּגוֹן דְּלֹאֵר חֲלִיכָה בְּצִינִי חֲלִיכָה בְּצִינִי עֲלִמִּי:
אֵי אִימִי ב' שְׁעָרוֹ מַעֲיָקָרָא. כְּלוּמַר הֵינִיא דְּמַתְרַלַּת מִתְּנִי כּוּסְיָה
דְּרַבִּי דְּלֹא מִיחִיב לָא בְּחֹדֶשׁ נִירִית חִילוֹ אִימִי ב' שְׁעָרוֹ מִקְמִי
(ד) הִירֹו אָזִיבָה קִאִיס בְּנִירוֹס יִידִיָּה. כְּדֻקְלָמָר אִיבֹו אִם אִי גִדּוֹל

הא ברשותיה דאבוה
כשביל אבא אהא כי
שתי שערות מעיקרא
ולבסוף קאים בניוריו
בכמעץ מאי הניחא לר'
עד שיגיע לעונת גר'
עד שיביאי שתי שער'
אמרי ליכא תקן
ויתבי דאבוה: **מתני**
נזירות ואין האש
אביה כיצד מי שהיה
מעות סתומים על נזיר
נזיר על מנת שאגלה
ר' יוסי הרי אלו יפלו
על נזירות אביו אוהו
מי שהיה הוא ואביו
מעות סתומים לנזירות
על נזירות אביו: **גמ'**
הלכה היא בנייר פשוט
ורש את אביו בת
ליה אלא את מהו דת

דאָן האָב מירריו אַלע ער שטנענע לעונענ דערס נאָח דלע חיל עליה
אַלע נאָרע אַחט אַלע לרבי דאָמער עד שיעב' ב' שערות כיון דאָמער
האָט בשביל אַזא אַזא בשביל עממי וְשִׁינִּים יִטְוִינ' להיור אַמאָ לא
מִיִּמְחִיבִּיב בְּשִׁמִּי נאָרע אַמרי לרבי לית ליה קַמְתָּא ער דעציר דיליה
לְדִבְרֵיהֶּ: (א) נאָרע אַחריאָן אַלע לרבי אַמרי כ' הַ כְּרִשְׁוֹת
אַבִּיבִּיב קאָס. כל זמן שְׁלֵא הָיָא שְׁמִי שערות וב' נאָרע קביל עיליה
וְאִפְּלִי רבי מודה לְדִכְשִׁהִיב לעונע דערס מִזִּי מוֹר עֲמֹמו וְאִפְּרִ
אַל הָיָא שְׁמִי שערות (א) וְאִהֲדִירו אַבִּיב הוּא דפֿלעג: וְשִׁמִּי
אַל דאָמער. בְּשִׁלֵּן הוּא אַהֵב בְּשִׁבִּל אַבִּיב כ' כְּלוּמָר אִז אַזא מִזִּי
(א) להִדְרִינ אַזא מוֹר בְּנֵדֵר אַזא וְאִם אַזא מוֹר אַזא מוֹר בְּשִׁבִּל עֲמִי
כִּיּוֹן דִּאֲבִיב יוֹכֵל להִדְרִיב חַד נאָרע קביל (א) לְחֹדֶה: אִז אִיִּמִּי ב'
שְׁעֵרוֹת מַעֲיָקָה. קודם (א) שְׁדִירו אַבִּיב קאָס בְּנאָרע דיליה וְאִם
בְּנאָרע דִּאֲבִיב דִּיאָה מַרְשֵׁת אַבִּיב: וְלִכְסוּף. לֵאחֶר שְׁבֵא לִבִּי קאָס
בְּנאָרע דִּאֲבִיב דִּיאָה יֵשׁ לִאֲבִיב שְׁמִי וְכִיּוֹן דְּמִי אִזוּ שְׁדִירו
קביל עיליה נאָרע דיליה: וְאִז רִאשִׁי כְּמַעֲנִי. אַחֶר שְׁבֵא לִבִּי
אִזוּ קודם שְׁבֵא לִבִּי וְאִם יִדְעִינ אִז הֵי ב' שְׁעֵרוֹת הוּא בִּיה כְּשִׁהֲדִירו
אִזוּ אִז הוּא בִּיה עַד הָאָה אִזֵּה הַשְׁתָּא עַל יִכְרִיךְ יִמְהַ
נאָרע מַסְפִּיק לְדִלְמָא לֵא אִז שְׁמִי שְׁעֵרוֹת מַעֲיָקָה עַל
הַשְׁתָּא וְנִמְאָל דְּמִיר בְּשִׁבִּל אַבִּיב וְשִׁבֵּא לְפִנִּי בִּי"ד וְאִם אַזא בְּשִׁבִּל
עֲמִי אִזֵּה מוֹר נְמִי בְּשִׁבִּל עֲמֹמו דִּיאָה הָיָא ב' שְׁעֵרוֹת כְּמַעֲנִי
(א) וְאִז מִיִּמִּי כְּמַעֲנִי מִזִּי דוּדֵא הַשְׁתָּא אִיִּמִּי ב' שְׁעֵרוֹת
וְנִמְאָל דְּמִיר אַבִּיב דֵּר (א) וְשִׁבֵּא לִבִּי וְאִם נְמִי אַזא בְּשִׁבִּל
עֲמִי הוּא בִּיה בְּנֵדֵר דִּידִיה וְיִמְנֵה ב' נאָרע: **בְּהַנִּי"ג כְּמַסְפִּיק**
מְגַלֵּה מַגְלֵה מַגְלֵה מַגְלֵה אַבִּיב כ' יִכְלֵד מִי שִׁהִי אַבִּיב מוֹר וְהִפְרִי
מַעֲמֹת (א) עַל מַגְלֵה וְמִת וְאִם הִרְיִי מוֹר ע"מ שְׁאֲלָנָה עַל מַעֲמֹת אַזא
מַמֵּר רַבִּי יוֹסִי הִי אִלוּ יִפְלֵי לְנִדְבֵה (א) וְאִזוּ מְגַלֵּה עַל מַגְלֵה אַבִּיב
מִזִּי שִׁהִי הוּא וְאִזוּ מַגְלֵה וְהִפְרִי מַעֲמֹת מַעֲמֹת לְנאָרע וְמִת
מִזִּי שְׁמַלְלָה כ': **בְּהַ"מ** אִזֵּה מַגְלֵה מַגְלֵה עַל מַגְלֵה אַבִּיב:
נִלְכֵה הִיא בְּנאָרע. שְׁבֵא מְגַלֵּה וְאִין לֵנו לְלִמּוֹד הִימְנו אַלֵּה מִזִּי
מַסְקֹרֶת הוּא דִּידִי כֵּן וְאִם כֵּת: **פְּשִׁטָּא**. שְׁבֵא מְגַלֵּה וְאִם הֵיב דִּאִין
לֵבֵת מַקְסוֹס הֵיב כְּלוֹם וְהִלְכֵה לְמֵה ל': מִזִּי **דְּרִמָּא יוֹרְשִׁין** גְּמִירָה.
מַגְלֵה עַל מַגְלֵה אַזא וְאִם אַזא כֵּן לֵא שְׁבֵא כֵּת מַקְסוֹס שְׁאִין כֵּן:
תְּמִלִּי

ב"מ שאלה על מעות אבא זהו שמגלה על מירות אביו ב"מ כסיר
 יציר: מגלה על מעות אביו ואם ו' ב"מ⁸¹ אביו אינו מגלה: **מ"א** יציר
 יציר: ב"מ מגלה ומלחא הוצרך מילתא דר' יוחנן ו"ב⁸² הא דקאמר הש
 אמרה ב' ה' דפ' אלן מציאות (ב"מ 97 דא) וכמה אמר ר' יצחק ק'

ואי איתיי ב' שערות, בשעה שאמר ר' חנינא תנאי זה קא מייתי בנוי דידה ותיחא לר'
זו: אי לבסוף קאי מייחי כנויות אביו ותיחא נמי אם לא הביא ב' שערות עד שלשום ימי
אי איתיי במצעי, אם לא הביא ב' שערות ביים שהדירו אביו וטרם ימי נזירות הבא ב'

٧٠

עין משפט
נר מצוה

שם א ב תי' פ"ח מהל'
מירום הל' ט"ז:

סחת הריב"ן

(א) דהדרו אביו: (ב) קאים:
(ג) במנעי דלח דיעקן כ"י:
(ד) איני: (ה) אלא: (ו) בכ"י
כחוב כאל גליון: (ז) ו'
שפרות ומהדרת אביה הוא
דפנייה: (ח) קיבל עליה
למחיה: (ט) לאחר: י' (יח)
השתא) לימא בכ"י:
(כ) כדחו: (ל) יחא:
(מ) במילתא מפי המורה
ומלאכי ויא' מיחסי כ"י: (נ) נדר
הוא: (ס) מנות סתומים:
(ע) ואין זה:

הגהות התוספות

1. זײַל ווערן קײַן ער.
2. מיטן וועג קומט אַמיר
- לידע אַס הייבט דײַ שערות,
3. זײַל בנדר. 4. זײַל
- אײַסשטחט. 5. זײַל זײַב
6. זײַל הייב אײַסשטחט. 7. זײַל
- מירט. 8. זײַל וואָס לאָ נור
- בײַם. 9. זײַל וואָס

מוסף רש"י

האיש מגלח על נזירות
אביו. אם נזר אביו בנזירות
והספרים קרענותיו ומת והיה
בני נזיר, הבן מגלח כיום
מגלח ומביא קרענות
הספרים אביו (טוסה כג.).
הלכה היא בנזיר. הלכה
למשה מקמי הול' בהלכות
נזיר (טוס כג.).
הדרן עלך מי שאמר

הרא"ש^נ (המשך)

[illegible]

יִצְחָא הָא בְּרִשְׁתִּיהּ דְּרַב קֳמֵי. (וּסְפִי) הוּא גְדוֹל דְּקִס"ד דְּנִדְנָו
אִי הֵיטוּ גְדוֹל לְעִנְיָן דְּנִדְנָו נִדְרֵי דִּהֵיטוּ (לְעִנְיָן) מִשְׁהֲגִיעַ
לְעוֹנֵת נִדְרִים עֲדִי שִׁבְיָא ב' שְׁעוֹת מִזֵּי מִדֵּיר לִיה וְחִנָּא קִמָּא אִמֵּר
יִדְעֵה אִם הֵיטָא ב' שְׁעוֹת²: אִלָּא דְלִמָּר אִהָּא בְּשִׁבְלִי אִהָּא

בשביל עצמי. כלומר לא קאמר דאס
קען שאין נדרו נדר ואס גדול שגדלו
נדר אלס אס קען אזי שרשות אס
עלי דהיינו עד הנחת שמי שערות
והאז קאמאר אס גדול י"א דלא
גרסין ליה אז שמה ר"ל ואס גדול
סהלא שמי שערות וכו' דלמאר
דמדיד ננו עד הנחת שמי שערות:
ה"ל א"י אית"י ב' שערות מעיקרב
קאי (ברשותיה) בנזירות דידה ואי
בסוף קאי הנזירות דאבהו ב' אית"י
במצע' קאי הנימא דרובו יוסי ב' אית"י
היורה דאמר קענות דרבים אלס דרבי
מאי איכא תקנתא עד דיתבי דיליה
ויתבי דאבהו. וכן הניחו בפי'
קדמונים דא"פ רבינו חננאל אז אימי
מעיקרא כלומר אס בדקוהו בנזירות
שעה שאל לפני רבן גמליאל ביום
שדכרו אביו ומלאו לו ב' שערות
קאי בגמרא³ דקריה ועדו בשביל
עצמו ואז לנסוק כלומר עכשו שמי
נכדא כלזומו היום אס לדי ביזה שמי
שערות עד לנסוק ל' יום דלישתכח⁴
דודאי אלו ל' יום היו בשביל נדר אביו
אלס אית"י כמילעך כלומר נדרו אז
סימנע סודי ב' היאר ילא לדי נזירות

נאמרו שלשים יום שהיו נזירות אבינו מבטלם (עבד) אחר בבלא
 סומנים ואין ביא קרבנותיו לטוף שלשים יום שהדירו אביו וליכא
 למימר דעמו היה שאפי' ביא סומנים שלף יפסקו נזירות אביו מכל
 זמקום אינו ראוי להביא קרבן כבביל נזירות אביו וכן וגם כבביל
 נזמיר כיון שלפיר' אמי' ואמאי לא פיר' הכי (למנצחין) א' דהאין
 נזמיר בנו כנזיר מ' נמי' במצעי מאי וי"ל דמנצחין איכא לזאקמי
 עשודי כשנת י"ב דלף אס מביא הס שומא אבל אהא קא קשיא
 ליה דקאי ליה אחר שנת י"ג שנה מדקמיתמי למ"ק למינדקיה אס
 הביא אס לאו קודסן לכן שומא אינו אי נמי לא לפסד דאמחנמי
 הביא למיפסד דודאי דקמין כמלתי מי יזמירו ויזמין אס ומספקין א'
 יחיתי סומנים במצעי לא ב' (ונבדקיה) אבל אהא קשיא ליה דקאמר
 בלא מטעמר לנדקני דבלא נדיקא מיקן הכל כמנאז דלס קטן אי
 זאלי (לא) היה שס נדיקא זנור ולכן פיר' דהא ודאי אי יחיתי
 במצעי אלו מדוקן כלל: **הנהיגה** יום ב' יחיה דאמר עד
 שביע עינות עמורן. דהא עומד בשנת י"ג ליכא ליהודא דהוי שומא
 א"ס' ניהוש שמה צא לעונת נדרים במצעי וא"כ איך יאז כנזירות
 זאזיו לבד א' יום ופ"ת' שעות נדרים אינה סותרת דנהי דהאז אינו
 יכול להדירו כמאן ואיך מכל מקום היכא שהדירו קודם לכן משום
 כונת נדרים לא פקע יום דלא הוי א"כ דרבנן שמי' שערות נדרים
 ואורויהא פקע דאזיו וא"כ ניהוש לשערות במצעי א' יום * דמיירי
 מחילת י"ג דלכתי אי הוה ליה במצעי ה"ל שומא כעלמא וף
 אס צא לבלל עומת נדרים כמלמע' נזירות אין להקפיד לפירוש
 יבינו שמי' שעות נדרים אינה סותרת דנהי נמי דהאן מדירו (אלא
 שהגיע לעונת נדרים אכתי קאי בקטנותו וכל כהן דלא דר' דהר
 ייה הוה כנדר אביו וגם שמה לא יוכל למחוט כמלמע': אלא לרבי דאמר
 נד' שביע שמי' שערות. והביאו לנדקן כשנת י"ד לידע אס הביא במצעי
 מוא: **לר"ב** איבא תקנאא עד רייתב רידיה. פירוש שזריך שימחין
 חנינא ר' (א') יום אחר שהדירו אביו דלא ממה נפשך איכא
 לשלשין א' לפני כמלח סומנים א' אחר בבלא סומנים ועלמא ליה
 נזירות אביו: **הא"ש** מנאח ע"ז נזירות אביו ואין אשה מנאחת
 מלד מי שהיה הוי אזכיו נזירי' והפסדי' אביו מעות למזירתו ומה
 יוסף אומר הרי אלו יפלו לנדבה ויחזירו שמגלה על נזירות אביו
 הרי שהיה אביו נזיר והיו לו מעות סוממין ומה ואמר הריני נזיר
 קדמונים ובפירוש רבניו ברון וזכרנה ספרים א"כ: דהוא ואביו
 אין אשה מגלחת על מעות אביה: **פשיטא**. בלא הלכס ידעיין
 מ"ע מאי קושא דהא פשוט לן דכן ולא בת וי"ל דר' יוחנן גופיה
 בלכרעב אמות: (וע"ע חוספות ספחים לג. ד"ה חתן וכו') ומה שגרסו (סס):

הוא שנה משאר קרבות האמר לעיל דקרבתו הוא יוצא ואינו יוצא בקרבן אביו: משיט



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones